

Những Dấu Kỳ Chỉ Hướng

Kinh Thánh Nghiên Cứu: *Giăng 2:1–11; Giăng 4:46–54; Giăng 5:1–16; Mác 3:22, 23; Ma-thi-ơ 12:9–14; Giăng 5:16–47.*

Câu Gốc: “Đức Chúa Jêsus đã làm trước mặt môn đồ Ngài nhiều phép lạ khác nữa, mà không chép trong sách này. Nhưng các việc này đã chép, để cho các người tin rằng Đức Chúa Jêsus là Đấng Christ, tức là Con Đức Chúa Trời, và để khi các người tin, thì nhờ danh Ngài mà được sự sống” (*Giăng 20:30, 31*).

Tại sao Giăng viết về Đức Chúa Giê-su? Có phải ông chủ yếu muốn viết về các phép lạ của Đức Chúa Giê-su không? Hay sự dạy dỗ của Ngài? Đức Thánh Linh giúp Giăng giải thích lý do tại sao ông viết Phúc âm Giăng. Chắc chắn, người khác có thể viết nhiều về cuộc đời của Chúa Giê-su hơn Giăng đã viết (*Giăng 21:25*). Nhưng Giăng nói rằng những câu chuyện của ông sẽ giúp ta tin rằng Chúa Giê-su “là Đấng Cứu Thế”, Con Đức Chúa Trời. Khi ta có đức tin nơi Ngài, bạn và tôi sẽ có được sự sống đời đời nhờ danh Ngài” (*Giăng 20:30,31*). Tuần này ta sẽ nghiên cứu về một số phép lạ đầu tiên của Chúa Giê-su. Những phép lạ này bao gồm chuyện Chúa hóa nước thành rượu trong một tiệc cưới. Ta cũng sẽ hiểu về cách Ngài chữa lành một người bị bệnh nặng và sự chữa lành dành cho người đàn ông ở hồ Bê-tết-đã. Những phép lạ này cho ta thấu hiểu rằng Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế. Trong tất cả những câu chuyện này, ta nhận thấy được tấm gương của những người biết tin cậy Chúa. Họ chính là tấm gương để khích lệ và mời gọi ta có đức tin nơi Đức Chúa Trời.

Việc nghiên cứu Kinh Thánh thường tập trung vào ý nghĩa của một từ hay một đoạn Kinh Thánh ngắn. Hãy xem xét những bối cảnh trực tiếp và những bối cảnh lịch sử. Tất cả những chi tiết này đều quan trọng. Nhưng đừng bỏ qua tổng thể của bức tranh khi xem xét những chi tiết. Cũng như tấm thảm Ba-tu có thể đưa ai đó đến cảnh tuyệt đẹp của núi rừng, thì sách Giăng cũng đưa ta về với đời sống và chức vụ của Đấng Christ, là Đấng sống đời đời, là Chúa và Đấng Cứu Rỗi của chúng ta.

**Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát 5 tháng 10.*

Tiệc Cưới Tại Ca-na

Chúa Giê-su đã làm phép lạ đặc biệt nào ở Ca-na? Phép lạ này đã giúp cho những người bước theo Ngài tin vào Ngài như thế nào? Xin đọc Giăng 2:1-11.

Trong Giăng đoạn 2, Chúa Giê-su làm phép lạ đầu tiên của Ngài. Chúa đã biến nước thành rượu. Phép lạ này đã giúp những người theo Chúa Giê-su quyết định đi theo Ngài. Phép lạ này chưa là một dấu hiệu thuyết phục cho những người theo Chúa hiểu rằng Chúa Giê-su là Đấng đến từ Đức Chúa Trời. (Chắc chắn vào thời điểm đó những người theo Ngài chưa sẵn sàng hiểu rằng Chúa Giê-su chính là Đức Chúa Trời.)

Phép lạ cũng giúp những người theo Chúa Giê-su nhớ đến Môi-se. Môi-se là người lãnh đạo dân Y-sơ-ra-ên trong đồng vắng. Đức Chúa Trời đã dùng Môi-se để đưa dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ai Cập với nhiều “dấu kỳ phép lạ” (đọc *Phục truyền luật lệ Ký 6:22 và so sánh với 26:8*). (Có thể nói Môi-se chính là “vị cứu tinh” của dân Y-sơ-ra-ên.) Vì vậy, phép lạ đã giúp người Do Thái nhớ lại thời kỳ Chúa giải phóng dân Y-sơ-ra-ên khỏi ách nô lệ ở Ai Cập. Sau này, Chúa hứa với Môi-se rằng Ngài sẽ sai một sứ giả đặc biệt đến với dân Ngài trong tương lai. Sứ giả này cũng giống như Môi-se. Chúa bảo dân Y-sơ-ra-ên vâng lời sứ giả đặc biệt này và sứ giả này chính là Chúa Giê-su.

Khi Môi-se dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ai Cập, Chúa đã trừng phạt Ai Cập bằng mười tai vạ. Tai vạ đầu tiên là Chúa đã biến nước sông Nile thành máu. Sông Nile rất quan trọng đối với người Ai Cập. Họ tôn thờ sông Nile giống như một vị thần. Tại Ca-na, Chúa Giê-su cũng làm phép lạ với nước. Nhưng Ngài biến nước thành rượu chứ không phải máu.

Nước đến từ sáu chậu nước. Nước này được sử dụng để thanh tẩy theo luật tôn giáo của người Do Thái. Những luật này cho thấy Chúa đã cứu con người khỏi tội lỗi như thế nào. Vì vậy, phép lạ Chúa Giê-su làm ở Ca-na đã giúp người Do Thái suy nghĩ đến lẽ thật Kinh Thánh về sự cứu rỗi. Khi Giăng viết về Chúa Giê-su biến nước thành rượu, ông đã làm hai điều. (1) Giăng giúp con người nhớ lại cách Đức Chúa Trời đã giải phóng dân Y-sơ-ra-ên khỏi Ai Cập. Và (2), Giăng đã giúp con người hiểu rằng Ngài là Cứu Chúa của họ.

Người chủ tiệc nghĩ gì về nước mà Chúa Giê-su đã biến thành rượu? Ông ngạc nhiên. Rượu nho có vị tuyệt vời. Ông không biết Chúa Giê-su đã làm phép lạ. Ông cho rằng những người lo tiệc cưới đã để dành rượu nho ngon nhất cho đến cuối buổi tiệc cưới.

Thuật ngữ oinos trong tiếng Hy Lạp được dùng cho cả nước nho tươi và nước nho đã lên men (xem *Từ Điển Kinh Thánh Cơ Đốc Phục Lâm*, tr. 1177). Bà Ellen G. White nói rằng nước trái cây được tạo ra từ phép lạ không phải là rượu (xem “*Tại Tiệc Cưới*,” *The Desire of Ages*, tr. 149). Không còn gì phải nghi ngờ, những người biết sự việc đã xảy ra đều kinh ngạc về việc ấy.

Bạn tin theo Chúa Giê-su vì những lý do gì? Chúng ta đã được ban cho rất nhiều, phải không?

Phép Lạ Thứ Nhì Của Đức Chúa Giê-su

Chúa Giê-su đã thực hiện nhiều phép lạ trong suốt khoảng thời gian Ngài sống trên đất. Những phép lạ ấy đã góp phần khích lệ người ta tin vào Ngài. Giảng viết lại những phép lạ này để người ta cũng tin vào Chúa Giê-su.

Hãy suy gẫm phép lạ thứ hai của Chúa trong Giảng 4:46-54. Tại sao Giảng liên kết phép lạ thứ hai với phép lạ thứ nhất mà Chúa Giê-su đã thực hiện tại tiệc cưới?

Giăng muốn người ta hiểu rằng các phép lạ của Chúa Giê-su sẽ giúp họ nhận biết Ngài là ai. Vì vậy, Giảng liên kết phép lạ thứ hai của Chúa Giê-su với phép lạ đầu tiên của Ngài. Sau đó, Giảng nói rằng, “Ấy là phép lạ thứ hai mà Đức Chúa Jêsus đã làm, khi Ngài từ xứ Giu-đê trở về xứ Ga-li-lê” (*Giăng 4:54*).

Khi mới tìm hiểu về phép lạ của Chúa, ta có thể cho rằng câu trả lời của Chúa Giê-su dành cho quan thị vệ người Do Thái thật nhẫn tâm. Nhưng để ý rằng quan thị vệ này không chịu tin Chúa Giê-su cho đến khi Ngài chữa lành con trai ông. Chúa Giê-su hiểu điều gì trong lòng người này. Bệnh thuộc linh trong lòng người đàn ông này còn tệ hơn vấn đề khiến con trai ông bị bệnh. Lời của Chúa Giê-su đã chạm đến tấm lòng của ông. Ông hiểu rằng bệnh tâm linh của chính mình là nguyên nhân khiến con trai ông có thể phải mất mạng.

Phải hiểu rằng các phép lạ không bao giờ đủ để chứng tỏ cho ta biết Chúa Giê-su là Chúa Cứu Thế. Có những người đã làm các phép lạ trong quá khứ. Một trong số những người này là những sứ giả thực sự từ Chúa. Nhưng những sứ giả giả mạo cũng đã làm phép lạ. Các phép lạ chỉ cho ta thấy có một quyền lực nào đó mạnh mẽ hơn con người đang hành động. Phép lạ không có nghĩa là Chúa mới là Đấng thực hiện chúng. (Sa-tan cũng có thể làm “phép lạ,” phải không?)

Quan thị vệ xin Chúa Giê-su bày tỏ lòng thương xót và chữa lành cho con trai ông. Câu trả lời của Chúa Giê-su đã mang lại hy vọng cho ông. “Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy đi, con của người sống. Người đó tin lời Đức Chúa Jêsus đã phán cho mình, bèn đi” (*Giăng 4:50*). Cụm từ “hãy đi, con của người sống” cho ta thấy điều gì đó sẽ xảy ra trong tương lai. Nhưng trong ngôn ngữ Hy Lạp, nó có nghĩa là một hành động đang xảy ra ngay bây giờ. Vì vậy, những từ ngữ này cho thấy lời hứa của Chúa Giê-su rất chắc chắn, đến mức Giảng có thể khẳng định như thể nó đã xảy ra rồi. Khi người cha quay về nhà vào ngày hôm sau, ông nhận thấy cơn sốt đã rời khỏi con trai vào cùng thời điểm mà Chúa Giê-su tuyên phán lời hứa của Ngài.

Câu chuyện này là một bằng chứng mạnh mẽ để ta tin vào Chúa Giê-su!

Nhiều người có thể làm các phép lạ ngày nay và nói rằng họ đến từ Đức Chúa Trời. Nhưng làm sao chúng ta biết khi nào một phép lạ là từ Chúa?

Phép lạ ở Hồ Bê-tết-đa

Phép lạ tiếp theo mà Giăng đề cập đến xảy ra tại Hồ Bê-tết-đa (*Giăng 5:1-9*). Người ta tin rằng một thiên sứ đã khiến nước trong ao chuyển động. Khi điều đó xảy ra, họ nghĩ rằng người bệnh đầu tiên xuống nước sẽ được chữa lành. Nhiều người hy vọng được chữa lành. Họ tụ tập ở gần hồ này, chờ được xuống nước. Khi Chúa Giê-su đi lên Giê-ru-sa-lem, Ngài đi ngang qua ao, và thấy đám đông đang đợi ở đó.

Bạn hãy tưởng tượng hình ảnh tất cả những người này đang chờ được chữa lành. Chắc chắn một số người trong số họ bị bệnh rất nặng.

Đọc Giăng 5:1-9. Bất cứ ai ở cạnh hồ đều muốn được khỏe lại. Vậy tại sao Chúa Giê-su lại hỏi người bại liệt có muốn được chữa lành không (*Giăng 5:6*)?

Câu trả lời của người bại giúp ta hiểu rằng ông muốn được chữa lành. Vấn đề là ông tìm kiếm sự chữa lành không đúng chỗ. Đấng tạo ra đôi chân của con người đang đứng ngay trước mặt ông.

“Chúa Giê-su không yêu cầu người bại đang đau đớn này phải bày tỏ đức tin vào Ngài. Nhưng Chúa truyền cho người bại một mệnh lệnh: “Hãy đứng dậy, vác giường ngươi và đi”. Với đức tin, người bại tin lời Chúa Giê-su. Chân và tay của ông đã được bình phục. Người bại không nghi ngờ lời phán của Chúa Giê-su. Ông quyết định tuân theo mệnh lệnh Ngài. Tất cả các cơ bắp của người bại bắt đầu chuyển động. Ông đứng dậy một cách vững vàng. Người bại lúc này hiểu rằng mình đã được chữa lành...Chúa Giê-su không hề hứa với người bại này rằng Ngài sẽ giúp ông. Người bại có thể sẽ nghi ngờ và đánh mất cơ hội được chữa lành. Nhưng ông đã tin lời Chúa phán và hành động theo lời đó. Khi ông làm vậy, Chúa đã ban cho ông sức mạnh để đứng vững.” —Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 202, 203.

Sau đó, Chúa Giê-su gặp người bại này trong đền thờ, Chúa phán cùng người ấy rằng: “Kìa, ngươi đã lành rồi, đừng phạm tội nữa, e có sự gì càng xấu xa xảy đến cho ngươi chẳng” (*Giăng 5:14*). Tội lỗi có thể gây ra bệnh tật không? Nếu có, hãy giải thích câu trả lời của bạn. Đồng thời, tại sao ta phải hiểu rằng không phải lúc nào tội lỗi cũng sẽ gây ra mọi bệnh tật trong đời sống ta?

Những Tấm Lòng Cứng Cỏi

Dấu kỳ phép lạ không phải là bằng chứng cho thấy điều gì đó đến từ Chúa. Nhưng nếu phép lạ đến từ Chúa, mà ta lại từ chối thì ta đã phạm sai lầm nghiêm trọng.

Đọc Giăng 5:10-16. Ta có thể học được bài học gì từ lòng cứng cỏi của các nhà lãnh đạo Do Thái?

Chúa Giê-su vào đền thờ. Ở đó, Ngài gặp người mà Ngài đã chữa lành. Sau khi Chúa nói chuyện với ông, ông ta nói ngay với các nhà lãnh đạo Do Thái rằng Chúa Giê-su chính là Đấng đã chữa lành ông. Ta có thể nghĩ tin này sẽ khiến những người lãnh đạo ngợi khen Đức Chúa Trời. Nhưng chẳng phải vậy, họ có lý do khác liền, “Nhân đó dân Giu-đa bắt bớ Đức Chúa Jê-sus, vì có Ngài làm những sự ấy trong ngày Sa-bát” (Giăng 5:16). Do đó, họ lên kế hoạch để giết hại Chúa Giê-su.

Họ chỉ muốn một người bệnh được chữa lành vào ngày Sa-bát trong trường hợp khẩn cấp. Trường hợp người đàn ông bị liệt 38 năm. Do đó, đối với họ, việc chữa lành cho người bại này là không phải trường hợp khẩn cấp. Ngoài ra, Chúa Giê-su có thực sự cần thiết phải ra lệnh bảo người bại vác giường của mình vào ngày Sa-bát không? Nếu ai đó thực sự được Chúa ban quyền năng để thực hiện một phép lạ chữa lành kỳ diệu, thì người này có nên biết rằng việc vác giường về nhà vào ngày Sa-bát lại là trái với quy tắc tôn giáo của người Do Thái? Tại sao Chúa Giê-su làm những điều này? Ngài muốn giúp họ hiểu những lẽ thật Kinh Thánh quan trọng hơn những luật lệ do con người đặt ra. Có những trường hợp, luật lệ của loài người đã bóp nghẹt đức tin chân chính.

Đọc Giăng 9:1-16; Mác 3:22, 23; Ma-thi-ơ 12:9-14. Những câu chuyện này dạy gì về tấm lòng cứng cỏi của con người?

Tại họ có thể mù quáng đến vậy? Câu trả lời là vì họ có tấm lòng quá cứng cỏi. Họ tin một cách sai lầm rằng Đấng Cứu Thế sẽ giải thoát họ khỏi sự khống chế của người La Mã. Họ yêu thích quyền lực và từ chối không muốn để Chúa kiểm soát cuộc đời họ. Tất cả những điều này khiến họ bác bỏ lẽ thật Kinh Thánh rằng Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế.

Lời cảnh báo của Chúa Giê-su là gì? Đọc Giăng 5:38-42. Ta có thể học được gì từ lời phán của Chúa? Điều gì có thể khiến ta mù quáng, không ý thức được chân lý của Kinh Thánh mà ta cần phải biết và áp dụng trong đời sống mình?

Lời Khẳng Định Của Đức Chúa Giê-su

Phép lạ Chúa Giê-su thực hiện tại hồ Bê-tết-đa cho Giảng cơ hội tuyệt vời để giải thích Chúa Giê-su thật sự là ai. Giảng viết phép lạ trong chín câu Kinh Thánh. Sau đó Giảng dùng thêm khoảng 40 câu nữa (*Giăng 5:19-47*) để nói về Đấng đã làm phép lạ.

Tại sao các nhà lãnh đạo Do Thái buộc tội Chúa Giê-su khi Ngài làm phép lạ trong ngày Sa-bát? Xin đọc *Giăng 5:16-18*.

Giăng 5:18 có vẻ kỳ lạ hoặc khiến ta phân vân. Tại sao? Bởi vì câu này dường như nói Chúa Giê-su đã vi phạm ngày Sa-bát. Nhưng nếu xét kỹ *Giăng 5:16-18*, ta hiểu Chúa Giê-su nói “việc làm” của Ngài trong ngày Sa-bát cho thấy mối tương giao giữa Ngài với Đức Chúa Cha. Chúa không có ngừng làm việc chỉ vì đó là ngày Sa-bát. Ngài vẫn luôn chăm gìn cho mọi sự được sống động và vận hành trên cả vũ trụ. Tương tự, Chúa Giê-su, với tư cách là Đức Chúa Trời, vẫn làm việc vào ngày Sa-bát. Họ tấn công Chúa Giê-su vì họ cho rằng Ngài vi phạm ngày Sa-bát và vì Ngài nói Đức Chúa Trời là Cha Ngài. Nếu Đức Chúa Trời là Cha của Chúa Giê-su thì Ngài cũng như là Đức Chúa Trời.

Đọc *Giăng 5:19-47*. Chúa đã nói gì để giúp các nhà lãnh đạo hiểu được Ngài thật sự là ai? Phép lạ của Ngài làm sáng tỏ lẽ thật Kinh Thánh như thế nào?

Chúa Giê-su giải thích việc làm của Ngài trong ba phần. Đầu tiên, Chúa giải thích mối tương giao chặt chẽ giữa Ngài với Đức Chúa Cha (*Giăng 5:19-30*). Ngài phán rằng Ngài và Chúa Cha hành động cùng nhau trong sự hiệp một trọn vẹn. Vì vậy, Chúa Giê-su và Đức Chúa Cha có cùng một quyền năng để phán xét và đánh thức kẻ chết (*Giăng 5:25-30*).

Thứ hai, Chúa Giê-su nêu tên bốn “nhân chứng” có thể ủng hộ những điều Ngài phán về chính Ngài: (1) Giảng Báp-tít (*Giăng 5:31-35*); (2) Các phép lạ của chính Chúa Giê-su (*Giăng 5:36*); (3) Đức Chúa Cha (*Giăng 5:37, 38*); và (4) Kinh Thánh (*Giăng 5:39*). Mỗi “nhân chứng” này khẳng định hoặc cho thấy Chúa Giê-su thật sự là ai.

Cuối cùng, trong *Giăng 5:40-47*, Chúa Giê-su chỉ cho các nhà lãnh đạo Do Thái thấy tội lỗi của họ. Chúa Giê-su so sánh công việc của Ngài với những hành động ích kỷ của họ. Ngài nói rằng luật pháp Môi-se sẽ xét xử họ (*Giăng 5:45-47*). Niềm hy vọng của họ và tương lai của họ là đến từ những lời hứa của Môi-se. Điều đáng buồn là họ không hiểu những lời Môi-se viết.

Làm sao ta có thể cẩn thận để không rơi vào cạm bẫy về niềm tin của mình nơi Đức Chúa Trời, khi ta không hoàn toàn đầu phục Đấng Christ, cho dù có những giáo lý đúng như thế nào? Đem câu trả lời của bạn vào lớp Sa-bát.

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC: “Chúa Giê-su không hứa ban cho người bại bất kỳ sự trợ giúp thiêng liêng nào. Có thể là người đó đã bỏ lỡ cơ hội duy nhất để được chữa lành và dừng lại để nghỉ ngơi. Tuy nhiên, ông đã tiếp nhận lời của Chúa Giê-su, và khi làm vậy, ông đã được ban cho sức mạnh.

Ta có thể nhận được chữa lành tâm linh bởi cùng một đức tin. Tội lỗi khiến ta xa cách Chúa. Tâm linh ta bị tê liệt. Ta không thể sống một đời sống thánh khiết cũng như người bại liệt không thể bước đi được... Tất cả những ai đang buồn phiền và đang đấu tranh chống lại tội lỗi hãy nhìn lên. Đấng Cứu Thế đang cúi xuống với những người mà Ngài đã chuộc bằng chính huyết báu của mình. Đấng Cứu Thế phán với họ bằng tình yêu thương không thể diễn tả bằng lời: ‘Các con có muốn được chữa lành không?’ Chúa Giê-su muốn bạn hãy đứng dậy, Ngài muốn bạn được khỏe mạnh và bình an. Đừng chần chừ đến khi nào bạn cảm thấy bạn đã trở nên trọn vẹn. Hãy tin lời Ngài. Khi ấy những lời hứa của Đức Chúa Trời sẽ được ứng nghiệm. Hãy dâng lòng bạn cho Chúa Giê-su. Hãy quyết định phục vụ Ngài. Khi bạn hành động theo lời phán của Ngài, Chúa sẽ ban cho bạn sức mạnh. Bạn có thói quen xấu nào không? Bạn có phải là nô lệ cho một thói quen khiến bạn giống như một tù nhân cả về tinh thần lẫn thể xác? Chúa Giê-su có thể cứu giúp bạn. Ngài muốn ban cho bạn sự tự do. Chúa Giê-su sẽ ban sự sống cho tâm hồn đã chết vì tội lỗi. Ê-phê-sô 2:1. Chúa Giê-su sẽ giải phóng người nô lệ, cho người đó thoát khỏi sự yếu đuối và bất hạnh. Ngài sẽ bẻ gãy xiềng xích tội lỗi.” —Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 203.

“Chúa Giê-su bác bỏ lời tuyên bố rằng Ngài đã phạm tội khi Ngài khẳng định rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Chúa Giê-su đã phán Ngài là Con Đức Chúa Trời. Chúa Giê-su và Đức Chúa Trời hoàn toàn hiệp một: Chúa Giê-su và Đức Chúa Trời có cùng tình yêu thương, cùng một quyết định và mọi kế hoạch.” —*The Desire of Ages*, tr. 208.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Đức tin mà người ta có nơi Chúa Giê-su đã giúp cho phép lạ chữa lành của Ngài được ứng nghiệm. Hành động của các nhà lãnh đạo Do Thái cho thấy lòng họ đầy nghi ngờ. Tại sao đặt những câu hỏi chân thành và lòng có sự hồ nghi thì không giống nhau? Tại sao rất quan trọng là ta phải biết hai điều này khác nhau?
2. Xem lại câu hỏi cuối cùng của ngày thứ Năm. Là những người Cơ Đốc Phục Lâm, tại sao ta phải cẩn thận với mỗi nguy hiểm này? Biết lẽ thật ngày Sa-bát, biết về tình trạng người chết... Nhưng tại sao biết những lẽ thật này không đủ để cứu ta? Điều gì cứu ta và bằng cách nào?
3. Hãy nghiên cứu kỹ Giăng 5:47. Ngày nay, nhiều người không tin rằng trận Lụt đã xảy ra. Họ không tin rằng Đức Chúa Trời đã tạo dựng bầu trời và trái đất trong sáu ngày. Những người này đang làm những gì mà Chúa Giê-su đã cảnh báo trong Giăng 5:47?